

**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD
U ZAGREBU**

10 000 Zagreb

Naš broj: 116/19-008

Na broj: OVR-EU-1/2021

Ovrhovoditelj: **BORZA TERJATEV, trg poslovnih terjatev d.o.o., Likozarjeva ulica 003, Ljubljana OIB: 91319298619,**

Ovršenik: **KAMEX TRADE d.o.o. za usluge, Ljudevita Posavskog 36, Zagreb, OIB: 75958547912**

zastupan po punomoćnici Zrinki Golubić, odvjetnici iz Zagreba, Ilica 29

Radi: Ovrhe

vps: **3.230.000,00 kn**

Ž A L B A

3x, punomoć, prilozi

Ovršenika protiv rješenja o ovrsi broj OVR-EU-1/2021 od 22.01.2021

I. Pobijanim je rješenjem na temelju ovršne isprave:

– Sklepa o izvršbi Okrajnoga sudišća v Ljubljani broj VL 22057/2020 od 18.05.2020. godine u ovjerenom prijevodu po sudskom tumaču Mariji Jelaski broj OV-454-2/20 od 22.09.2020. godine, Potvrdila o pravomoćnosti in izvršljivosti VL 22057/2020 od 10.09.2020. godine u ovjerenom prijevodu po sudskom tumaču Mariji Jelaski broj OV-454-1/20 od 22.09.2020. godine, i Potvrda o sudskoj odluci u građanskim i trgovačkim stvarima Okrajnoga sudišća v Celju od 21.09.2020. godine s ovjerenim prijevodom po sudskom tumaču Mariji Jelaski broj OV-474-1/20 od 02.10.2020. godine,

a radi namirenja tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 430.357,10 EUR uz pripadajuće zakonske zatezne kamate koje teku od 10.03.2020. godine kao i sudskih troškova u iznosu od 44,00 EUR uz pripadajuće zakonske zatezne kamate koje teku od 08.09.2020. godine

kao i naknade troškova ovog ovršnog postupka uz pripadajuće zakonske zatezne kamate,

određena je ovrha plijenidbom i prijenosom novčanih tražbina po svim ovršenikovim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama, tako što je naloženo FINA-i da isto rješenje o ovrsi upiše u Očevidnik redosljeda osnova za plaćanje te radi naplate novčanih iznosa iz ovog rješenja o ovrsi izda nalog za njegovo izvršenje, odnosno da izda nalog za pljenidbu novčanih sredstava po svim ovršenikovim računima i oročenim sredstvima u svim bankama..."

Sud je odredio predloženu ovrhu temeljem prijedloga ovrhovoditelja od 04.01.2021. godine.

II. Protiv pobijanog rješenja ovršenik podnosi žalbu iz sljedećih razloga:

- postojanje razloga iz čl. 50. Ovršnog zakona, i to posebice razloga iz st. 1. toč. 1., 2., 6., 7. do 11. istog članka („Narodne novine“ br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 – dalje: OZ).
- postojanje razloga za osporavanje izvršenja iz Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (dalje u tekstu: Uredba br. 1215/2012)
- bitnih povreda ovršnog postupka;
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- pogrešne primjene materijalnog prava (temeljem čl. 353. i 381. ZPP-a, u svezi sa čl.19. st. 1. OZ-a)

1) Isprava na temelju koje je ono doneseno pobijano rješenje o ovrsi nije ovršna isprava te navedena isprava nije stekla svojstvo ovršnosti (čl. 50. st. 1. toč. 1. i 2. OZ-a).

1.1. Prvenstveno se ističe kako isprava temeljem koje je sud donio pobijano rješenje u ovosudnom postupku **ne predstavlja ovršnu ispravu u smislu čl. 360. Ovršnog zakona.**

Naime, sukladno narečenim odredbama da bi se strana sudska odluka kao ovršna isprava ovršila u Republici Hrvatskoj pod istim uvjetima kao i domaća ovršna isprava, a bez potrebe provedbe posebnog postupka radi priznanja te isprave i proglašenja njezine ovršnosti, odnosno bez potrebe da se o njezinu priznanju odluči kao o prethodnom pitanju **potrebno je da ista ovršna isprava bude u toj drugoj državi članici Europske unije potvrđena u skladu s Uredbom kao europski ovršni naslov.**

Razvidno je kako predmetno rješenje o ovrsi temeljem kojeg je podnesen prijedlog za ovrhu u ovom ovršnom postupku tj. Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani (Sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020. godine **nije potvrđeno kao ovršni naslov.**

Štoviše, slovenski sudovi kao sudovi države članice podrijetla odbili su potvrditi navedenu sudska odluku kao europski nalog za izvršenje obzirom na nedostatke u prijedlogu odnosno na nedostatak same isprave, postupka koji je prethodio donošenju iste te priloga uz zahtjev za izdavanje potvrde europskog naloga za izvršenje.

Naime, ovrhovoditelj je pokušao ishoditi europski ovršni naslov temeljem spornog Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne donesenog od strane Općinskog suda u Ljubljani od dana 18.05.2020. godine, posl. br.: 0000 VL 22057/2020, međutim isti je pravomoćno odbijen sa takvim zahtjevom iz razloga što njegov zahtjev i sama isprava temeljem koje je pokušao ishoditi navedeni ovršni naslov, a temeljem koje u ovisnom postupku pokrenuo ovrhu, nije u skladu sa nizom odredbi Uredbe (EZ) 805/2004 o uvođenju europskog ovršnog naloga za nesporne tražbine.

DOKAZ: - Odluka Okrajnog sudišča v Celju, posl. br. VL 22057/2020 od dana 15.09.2020. godine;
- Odluka Višjeg sudišča v Celju posl br. od 11.11.2020. godine

Obzirom na kratkoću roka ovršenik se obvezuje dostaviti ovjerene prijevode dostavljenih sudskih odluka.

1.2. Nadalje, skreće se pozornost sudu kako se u Potvrdi o sudskoj odluci u građanskim i trgovačkim stvarima izdanoj dana 21.09.2020. godine od strane Općinskog suda u Celju, u toč. 1. kao "**Sud porijekla**" navodi "Okrajno sodišča v **Celju**" pa na kraju krajeva nije jasno na koju sudsku odluku se odnosi predmetna Potvrda – na Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani ili pak neku drugu odluku Općinskog suda u Celju kao suda porijekla odluke (???).

Naime, sukaldno čl. 2. Uredbe br. 1215/2012 „sud porijekla” znači sud koji je donio sudsku odluku čije se priznavanje ili izvršenje zahtijeva.

Obzirom je ovrhovoditelj predložio donošenje pobijanog rješenja o ovrsi temeljem Rješenja o ovrsi Općinskog suda u **Ljubljani** (Sklepa o izvršbi Okrajnega sudišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020. godine razvidno je kako se **Potvrda o sudskoj odluci** u građanskim i trgovačkim stvarima Okrajnega sudišča v Celju od 21.09.2020. godine **NE odnosi na predmetno rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani** već na neku drugu sudsku odluku Općinskog suda u Celju među istim strankama.

Imajući na umu navedeni nedostatak odnosno **nepostojanje valjane Potvrde o sudskoj odluci u građanskim i trgovačkim stvarima** ovrhovoditelj nije dokazao da postoje uvjeti iz Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (dalje u tekstu: Uredba br. 1215/2012) za priznavanje i izvršenje strane sudske odluke u ovom slučaju Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani (Sklepa o izvršbi Okrajnega sudišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020. godine.

Slijedom navedenog razvidno je kako predmetna isprava odnosno **Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani** (Sklepa o izvršbi Okrajnega sudišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020. godine **ne predstavlja ispravu koja je ovršna isprava te navedena isprava nije stekla svojstvo ovršnosti sve u smislu čl. 50. st. 1. toč. 1. i 2. OZ-a**, a slijedom čega ista nije niti podobna za ovrhu u smislu čl. 29. Ovršnog zakona obzirom se na navedeni formalni nedostatak ne može priznati niti pak izvršavati.

1.3. Nadalje i podredno, a u smislu toč. (32) Preambule Uredbe (EU) br. 1215/2012 koja glasi:

"...kako bi se obavijestilo osobu protiv koje se traži izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici, potvrda utvrđena tom Uredbom, kojoj je, prema potrebi, priložena sudska odluka, dostavlja se toj osobi u razumnom roku prije prve mjere izvršenja. U tom kontekstu, prva mjera izvršenja bi trebala značiti prva mjera izvršenja nakon takve dostave "

ovrhovoditelj obzirom na navedeno, a temeljem čl. 43. Uredbe (EU) br. 1215/2012, nije dokazao da je Potvrda izdana u skladu s člankom 53. iste Uredbe dostavljena ovršeniku prije prve mjere izvršenja (odnosno pokretanja ovrhe), a isti je to bio u obvezi dokazati obzirom pred naslovljenim sudom zahtijeva ovrhu sudske odluke (Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani (Sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020.) donesene u drugoj državi članici.

Iz naprijed navedenog jasno proizlazi kako ne postoje razlozi za priznavanje i izvršenje predmetne sudske odluke - Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani (Sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020.) odnosno kako su **ispunjeni uvjeti za odbijanje priznavanja i izvršenja temeljem navedene sudske odluke iz čl. 45. i 46. Uredbe (EU) br. 1215/2012.**

Nadalje, iz dostavljenih odluka slovenskog I-vo stupanjskog i II-go stupanjskog suda jasno, između ostalog, proizlazi kako dostava spornog rješenja o ovrsi nije bila pravovremena odnosno takva da bi ovršeniku bilo omogućeno iznijeti svoju obranu te se u tom smislu u ovom postupku ističe **prigovor nepravovremenosti** o kojem je naslovljeni sud dužan voditi računa prilikom odlučivanja.

DOKAZ: - uvid u Odluku Okrajnog sudišča v Celju, posl. br. VL 22057/2020 od dana 15.09.2020. godine;
- uvid u Odluku Višjeg sodišča v Celju posl br. od 11.11.2020. godine

Ujedno, slovenski sudovi sami navode kako sporno Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani, po uvjerenju navedenih sudova, ne sadrži "utemeljenje zahtjeva".

7. Obravnavani sklep o izvršbi v povezavi s predlogom za izvršbo po prepričanju tega sodišča ne vsebuje utemeljitve zahtevka v smislu 16. člena Uredbe. Zgolj z

U smislu čl. 12. st. 1. Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine (dalje u tekstu: Uredba (EZ) br. 805/2004) sudska se odluka o nespornoj tražbini, u smislu članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c), može potvrditi kao europski nalog za izvršenje samo ako sudski postupak u državi članici podrijetla ispunjava minimalne postupovne norme za nesporne tražbine koje su definirane u 3. poglavlju Uredbe 805/2004.

Sukladno tome kao europski nalog za izvršenje može se potvrditi samo ona sudska odluka, koja je izdana u procesu, u kojem je ovršenik dobio dostatne informacije o zahtjevu kao i mjerama za prigovor.

Kako bi se osiguralo da dužnik dobije pravodobnu obavijest o tražbini, a sukladno čl. 16. Uredbe (Dostava pravodobne obavijesti dužniku o tražbini) propisano je kako podnesak na temelju kojeg se pokreće postupak ili ekvivalentno pismeno mora sadržavati sljedeće:

- (a) imena i adrese stranaka;
- (b) iznos tražbine;
- (c) ako se potražuju kamate, kamatnu stopu i razdoblje za koje se traži kamata, osim ako se, sukladno propisima države članice podrijetla, zakonske kamate automatski ne obračunavaju na glavnici;
- (d) **obrazloženje tražbine.**

Po mišljenju slovenskih sudova prijedlog za ovrhu NIJE dosegao tražene standarde, jer se u prijedlogu za ovrhu navelo samo to da se radi o IOS-u (Izvodu otvorenih stavaka kao vjerodostojnoj ispravi) te se ne navode druge konkretne informacije vezano uz "(d) obrazloženje tražbine" (npr. podatci o pravnom osnovu – npr. ugovor, podatci o robi, podatci o dostavi, podatci o računima, načinu dostave, vrsti robe i sl.).

Iz navedenog razloga isti navode kako ovršeniku nisu bile pružene sve nužne informacije te kako bi ovršeniku nije bilo omogućeno pripremiti i iznijeti svoju obranu (bez obzira na dostavu) u pogledu spornog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani.

pa upnik ni storil. Dolžniku tako niso bile zagotovljene ustrezne informacije o zahtevku, ki mu omogočajo pripravo obrambe, in s tem kontradiktornost postopka. Glede na navedeno je zaključiti, da sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, kot je bil izdan v obravnavani zadevi in zoper katerega dolžnik ni ugovarjal, ni mogoče potrditi kot evropski nalog za izvršbo.

U tom smislu ističe se kako postupku za izdavanje rješenja o ovrsi **nije prethodio kontradiktorni** postupak a što potvrđuju i sudovi država članica porijekla sporne sudke odluke.

Kao što iz same pouke o pravnom lijeku Rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne donesenog od strane Općinskog suda u Ljubljani od dana 18.05.2020. godine, posl. br.: 0000 VL 22057/2020 proizlazi:

"Rješenje o ovrsi je izdano samo na temelju podataka koje je proslijedio vjerovnik u ovršnom prijedlogu i sud istinitost njihovog sadržaja nije ispitivao...Protiv rješenja o ovrsi dužnik može uložiti pisanu žalbu (pisni ugovor) u roku od 8 dana od dana od uručenja rješenja o ovrsi..."

Sukladno obrazloženju Višjeg sudišća v Celju, on se potpuno slaže sa stavom I-vo stupanjskog suda u Celju, jer po slovenskom pravu ne postoji automatizam u smislu priznavanja svake sudske odluke.

Naime, u slučaju kada je rešenje o ovrsi postalo pravomoćno, samo iz razloga što ovršenik nije uložio prigovor, tada se ne primjenjuje automatizam priznavanja takve sudske odluke.

Sistem izdavanja platnih naloga u Republici Sloveniji ne ispunjava minimalne standarde koji su definirani u 3. poglavju Uredbe 805/2004, te se u tom smislu tijekom takvih postupaka od vjerovnika traži, da navede više podataka u pogledu obrazloženja tražbine (on treba "utemelji zahjtev"), a što ovrhovoditelj kao vjerovnik nije učinio.

Ujedno slovenski sudovi zauzeli su stav kako obzirom da postupak izdavanja spornog rješenja o ovrsi od strane Općinskog suda u Ljubljani nije ispunio postupovne uvjete iz članaka 13. do 17. Uredbe 805/2004, da se takva nesukladnost ne može sanirati u smislu čl. 18. iste Uredbe te sporna sudska odluka nije potvrđena kao europski nalog za izvršenje jer ujedno ovršeniku takva sudska odluka nije bila dostavljena u skladu sa zahtjevima same Uredbe, sve posebice imajući na umu kako postupak izdavanja spornog rješenja o ovrsi nije dvostepeni postupak odnosno postupak dvostruke kontrole već se takvo rješenje izdaje u jednostepenom postupku.

Iz naprijed navedenog proizlazi kako ispitivanje prijedloga za izdavanje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave pred slovenskim sudom nije provedeno u kontradiktornom postupku.

Vežano uz navedeno prvenstveno se ističe kako ovršenik nikada nije zaprimio sporno rješenje o ovrsi tj. Rješenje o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani (Sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020.) već iz Potvrde pravomoćnosti i ovršnosti proizlazi da bi mu predmetno rješenje bilo "uručeno" dana 28.08.2020. godine.

Ovršenik u cijelosti osporava da bi takva dostava bila izvršena na zakonit način te u konačnici ističe kako je prvi put zaprimio sporno rješenje o ovrsi u sklopu ovršnih postupaka koje je pred hrvatskim sudovima pokrenuo ovrhovoditelj kao što je to slučaj s ovosudnim postupkom.

DOKAZ: - saslušanje zz ovršenika – Karlo Kamenski dostava poziva na adresu ovršenika

U tom smislu ovršenik je poduzeo sve pravne radnje i pokrenuo odgovarajuće postupke sa svrhom ukidanje klauzule pravomoćnosti i ovršnosti iskazane u odnosu na sporno rješenje Općinskog suda u Ljubljani.

DOKAZ: - Preslika Potvrde o dostavi sudu Preloga za vrnitev v prejšne stanje/Predlog za razveljavitev potvrdila o pravomoćnosti in izvršljivosti/Ugovor od dana 04.01.2021;

Usprkos navedenom, činjenica što ovršenik može protiv takvog rješenja o ovrsi podnijeti "pisni ugovor" tj. prigovor (u dostavljenom prijevodu: žalba) i što će o toj prigovoru odlučivati isti sud ne čini taj postupak kontradiktornim.

Razlog je jednostavan – iako predmetno rješenje sadrži pouku o pravnom lijeku te unatoč tomu što je u rješenju ovršenik upozoren na posljedice neuključivanja u postupak (bilo da je dostava uredna ili neuredna), isto se **ne može smatrati dostatnom zaštitom prava na očitovanje dužnika u kontekstu pravosudne suradnje u Uniji**, i to tim više što se predmetno strano rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršeniku dostavlja nakon što već bude doneseno što znači da dužnik u pravilu doznaje da je u vezi s njegovim dugom vjerovnik pokrenuo postupak tek u trenutku kad mu već bude dostavljeno (uvjetno) rješenje.

Samim time razvidno je da postupak izdavanja stranog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koji je proveo slovenski sud **nije udovoljio kriteriju kontradiktornosti**, a što u konačnici smatraju i slovenski sudovi ističući takav stav u obrazloženjima sudskih odluka koje se dostavljaju u prilogu ove žalbe slijedom čega su ispunjeni **uvjeti za odbijanje priznavanja ALI i izvršenja temeljem navedene sudske odluke iz čl. 45. i 46. Uredbe (EU) br. 1215/2012.**

1.4. Nadalje, sud je odredio ovrhu protivno odredbi čl. 36. st. 1. OZ-a, budući da se uz prijedlog za ovrhu mora dostaviti izvornik ili ovjereni preslik ovršne isprave, te OZ ni jednom odredbom ne dopušta da bi ovrhovoditelj mogao dostaviti običan preslik, a s obzirom na temeljno načelo ovršnog postupka – načelo strogog formalnog legaliteta – prema kojem se činjenice u ovršnom postupku dokazuju kvalificiranim ispravama, što ovrhovoditelj u ovom postupku nije učinio, na što ga postupovni propis ne ovlašćuje.

Pored navedenog Potvrda o sudskoj odluci u građanskim i trgovačkim stvarima izdana dana 21.09.2020. godine od strane Općinskog suda u Celju za ovrhu nije na hrvatskom jeziku niti se uz istu dostavlja ovjeren kompletan prijevod sa stranog jezika – ista Potvrda u nekim dijelovima sadrži riječi slovenskog jezika koje nisu prevedene.

Tako Potvrda na str. 1. pod. 1.1. (ime suda porijekla) sadrži "Okrajno sodišča v Celju" te na str. 5. pod brojem 4.6.1.5.2. 1. pod "Kamate teku" sadrži riječi kao: "plačila" i dr.

Obzirom na navedeno predmetna isprava također nije podobna za ovrhu obzirom je sastavljena na stranom jeziku.

Stoga je donijevši rješenje na temelju isprave koja ne udovoljava zahtjevima iz čl. 36. st. 1. OZ-a, sud počinio bitnu povredu odredaba ovršnog postupka iz čl. 354. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 – dalje: ZPP) u svezi s čl. 21. st. 1. OZ-a i čl. 36. st. 1. OZ-a.

Zahjev za odbijanje izvršenja sudske odluke

(sukladno pododjeljku 2. odjeljka 3. Uredbe sve temeljem čl. 44. Uredbe (EU) br. 1215/2012)

Obzirom na navedeno razvidno je kako nisu ispunjene pretpostavke za priznavanje i izvršenje navedene sudske odluke iz Uredbe (EU) br. 1215/2012 niti su pak ispunjeni zakonski uvjeti za donošenje pobijanog rješenja o ovrsi u ovosudnom postupku.

U tom smislu se ova žalba ujedno ima smatrati zahjevom za odbijanje izvršenja sudske odluke sukladno pododjeljku 2. odjeljka 3. Uredbe sve temeljem čl. 44. Uredbe a slijedom čega se naslovljenom sudu predlaže temeljem istog članka st. 1. toč. (c) **(prekinuti) obustaviti postupak ovrhe.**

2) ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave / nepostojanje tražbine (postojanje razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 7-9 OZ-a).

Skreće se pozornost sudu kako je spornim stranim rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani, bez provođenja kontradiktornog postupka, naloženo ovršeniku da ovrhovoditelju namiri tražibnu u iznosu od 430.357,10 EUR uvećano za pripadajuće kamate i troškove, te je naloženo ovršeniku da plati ovrhovoditelju trošak postupka u iznosu od 44,00 EUR.

U odnosu na glavnica u iznosu od 430.357,10 EUR, ista ovim putem se osporava u cijelosti.

Prvenstveno se ističe kako ovrhovoditelj i ovršenik **nikada nisu bili u bilo kakvom poslovnom odnosu.**

Posljedično je ovako iskazano potraživanje ovrhovoditelja u cijelosti netočno te samim time ovršenik u svojim poslovnim knjigama ne vodi ovrhovoditelja kao bilo kakvog dobavljača/poslovnog partnera a kamoli da bi vodio bilo kakvo otvoreno dugovanje spram istog.

DOKAZ: - po potrebi saslušanje stranaka;
 - po potrebi provođenje knjigovodstveno financijskog vještačenja;
 - po potrebi drugi dokazi.

Skreće se pozornost sudu kako **ovršenik nema nikakvo dugovanje spram ovrhovoditelja.**

Obzirom na naprijed navedeno vjerodostojna isprava temeljem koje je ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu pred Općinskim sudom u Ljubljani – "Odprte postavke" od 09.03.2020. godine također nije bila podobna za donošenje predloženog rješenja o ovrsi i određivanje ovrhe te je zapravo poslužila za dovođenje u zabludu kako slovenskog suda tako i naslovljenog hrvatskog suda.

Predmetne "Odprte postavke" od 09.03.2020. godine predstavljaju **ispravu treće pravne osobe odnosno trgovačkog društva MEDIFORMA d.o.o. iz Republike Slovenije, Ljubljana, Slovenčeva ulica 24**, odnosno predmetna isprava uopće NIJE vjerodostojna isprava izdana od strane ovrhovoditelja niti pak može biti dokazom njegove tražbine spram ovršenika (koja tražbina ne postoji!!!). Predmetna isprava nije niti ovjerena potpisom i pečatom odgovorne osobe ovrhovoditelja.

DOKAZ: - uvid u "Odprte postavke" od 09.03.2020. godine izdane od strane Mediforma d.o.o. (dostavljeno uz prijedlog za ovrhu)

Naime, na temelju navedene isprave tj. "Odprih postavki" izdanih na dan 09.03.2020. godine od strane Mediforma d.o.o. iz Slovenije, ovdje ovrhovoditelj podnio je prijedlog za ovrhu Općinskom sudu u Ljubljani, koji je, bez obzira što se radi o ispravi izdanoj od strane treće pravne osobe i koja nije nikakav dokaz postojanja potraživanja ovrhovoditelja spram ovršenika, izdao sporno rješenje o ovrsi.

Kao što je već navedeno, a stoji i u samom rješenju o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani, "Rješenje o ovrsi je izdano samo na temelju podataka koje je proslijedio vjerovnik u ovršnom prijedlogu i **sud istinitost njihovog sadržaja nije ispitivao...**", a iz čega proizlazi kako je ovrhovoditelj zloupotrijebio institut ovrhe prvo u Republici Sloveniji te sada isto nastavlja u Republici Hrvatskoj po principu ako prođe prođe.

Ujedno, skreće se pozornost kako je ovrha temeljem rješenja o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani određena na **(i)** pokretninama ovršenika u Republici Sloveniji te na **(ii)** novčanim potraživanjima koje ovršenik ima prema dužnicima u Sloveniji.

Skreće se pozornost sudu kako ovršenik nema pokretnina u Republici Sloveniji niti pak ima potraživanja spram trgovačkih društava u Republici Sloveniji te je ovrhovoditelj zapravo podnio takav prijedlog za ovrhu u Republici Sloveniji računajući kako će nadležnost sudova u Sloveniji, u odnosu na ovršenika s domicilom u Republici Hrvatskoj, biti moguća isključivo ukoliko se predloži ovrha opisanim sredstvima i na opisanim predmetima ovrhe (pokretnine i tražbine u Sloveniji – ali nepostojeće!) te je na taj način zapravo pred sudom strane zemlje (u odnosu na domicil ovršenika) u nekontradiktornom postupku temeljem isprave treće pravne osobe ishodio rješenje o ovrsi koje je sada osnov za predloženu ovrhu (!?!).

Obzirom na navedeno razvidno je kako ovrhovoditelj zloupotrebio svoja procesna ovlaštenja te je Naslov doveo u zabludu o postojanju činjenica relevantnih za donošenje pobijane odluke obzirom ovrhovoditelj nema nikakvo potraživanje spram ovršenika niti su isti ikada bili u poslovnom odnosu.

U tom smislu, a obzirom na saznanja koje je ovršenik stekao u ovom postupku ovrhe, isti će pokrenuti odgovarajuće kaznene i prekršajne postupke protiv ovrhovoditelja, njegovih zakonskih zastupnika te kvalificiranih punomoćnika pred nadležnim tijelima u Republici Sloveniji te po potrebi u Republici Hrvatskoj, a o čemu će izvijestiti naslovljeni sud.

Stoga je jasno da su na ovakav način ostvareni žalbeni razlozi iz čl. 50. st. 1. toč. 7. do 9. OZ-a.

4) Nadalje, ovršenik prigovara iznosu troška koje je pobijanim rješenjem o ovrsi priznato ovrhovoditelju obzirom nije razvidno na što se isti troškovi odnose.

Imajući na umu sve naprijed navedeno, odnosno imajući na umu kako postoje žalbeni razlozi koji se odnose na **(i)** postojanje tražbine tj. **opozicijski razlozi** te **(ii)** **opugnacijski razlozi** koji se tiču dopustivosti donošenja rješenja o ovrsi temeljem predmetne ovršne isprave, to se ovime ističe kako sud nije mogao na zakonit način

odrediti predloženu ovrhu, slijedom čega se pobijano rješenje ukazuje u cijelosti nezakonitim.

Slijedom svega gore navedenog, ovršenik je mišljenja kako je sud nepotpuno, nepravilno i pogrešno utvrdio činjenično stanje, te je potpuno pogrešno primjenio materijalno pravo, a slijedom čega ovršenik ulaže ovu žalbu ujedno i temeljem čl. 353. i 381. ZPP-a, a u svezi s čl. 19. st. OZ-a.

III. Slijedom svega navedenog, predlaže se da prvostupanjski sud, temeljem čl. 51. st. 2. OZ-a usvoji ovu žalbu, preinači pobijano rješenje te odbije prijedlog za ovrhu, a podredno da spis predmeta temeljem čl. 51. st. 4. OZ-a uputi na odlučivanje drugostupanjskom sudu, kojem se predlaže usvojiti ovu žalbu te preinačiti prvostupanjsku rješenje, te odbiti prijedlog za ovrhu.

IV. Temeljem čl. 65. Ovršnog zakona ovršenik istodobno podnosi

Prijedlog za odgodu ovrhe

Sukladno odredbi čl. 65. Ovršnog zakona ovršenik predlaže sudu u potpunosti odgoditi ovrhu, obzirom je vjerojatno da će ovršenik provedbom ovrhe trpiti nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, te obzirom je:

- protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,
- podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojemu je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje postupka,
- ovršenik protiv rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz članaka 52. ili 53. ovoga
- ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,
- ovršenik ukazao i zahtijeva otklanjanje nepravilnosti pri provedbi ovrhe,

Obzirom na naprijed navedene okolnosti više je nego razvidno da bi provedbom ovrhe ovršenik pretrpio nenadoknadivu štetu.

Naime, imajući na umu činjenicu kako ovrhovoditelj nema nikakvo potraživanje spram ovršenika te kako isti nikada nisu bili u poslovnom odnosu razvidno je kako bi naplatom bilo kakvog iznosa ovršenik trpio štetu dok bi obzirom na visinu tražbine za koju je određena predmetna ovrha ta šteta bila znatna i teško nadoknadiva sve imajući na umu kako bi naplata iste onemogućila daljnje poslovanje ovršenika.

Ujedno, imajući na umu činjenicu kako bi ovršenik eventualni povrat neosnovano naplaćenih iznosa trebao ostvarivati u sudskim postupcima u drugoj državi te kako postoji velika vjerojatnost kako ovršenik ili pak trgovačka društva navedena kao ovršenikovi dužnici ne bi mogli ostvariti svoja prava u svrhu naknade pretrpljene štete razvidno je da bi provedbom ovrhe ovršenik ali gore navedena trgovačka društva pretrpila nenadoknadivu štetu.

Vezano uz nepravilnosti tijekom ovršnog postupka, ovršenik je mišljenja kako iz gore navedenih razloga uistinu proizlaze razlozi iz kojih je razvidno kako je žalba ovršenika osnovana, i to posebice iz razloga iz čl. 50. Ovršnog zakona, na koje je već naslovljeni sud bio u obvezi paziti po službenoj dužnosti.

Podredno, prijedlog za odgodu ovrhe ukazuje se opravdanim posebice iz razloga što je ovrhovoditelj ujedno pokrenuo postupke sa svrhom ukidanja klauzule pravomoćnosti i ovršnosti iskazane na predmetnoj ovršnoj ispravi - Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Ljubljani (Sklepa o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani), posl. broj VL 22057/2020 od 18.05.2020. godine te će pokrenuti i odgovarajuće kaznene postupke obzirom na zlouporabu instituta ovrh.

Slijedom navedenog, ovršenik predlaže naslovljenom sudu **u potpunosti odgoditi ovrhu u rubriciranom predmetu.**

Ovršenik,
po punomoćniku:

Zrinka Golubić,
odvjetnica

Ovršenik potražuje troškove žalbenog postupka:

opis radnje:	OT Tbr. :	
1. sastav žalbe	(OT Tbr. 13, 125% 4037,50 b)	40.375,00 kn
	+PDV 25%	10.093,75 kn
	Ukupno:	<u>50.468,75 kn</u>
2. pristojba na žalbu – po određenju suda		<u>5.000,00 kn</u>
	UKUPNO:	<u>55.468,75 Kn</u>